

תמיד הליכוד רוצה. למשל: לניצח בהסתדרות

בליכוד כבר יודעים הכל שיהיה הישג. כלומר — שהליכוד יעלה בכוחו. בסתר ליבם מקווים אנשי "תכלת-לבן" לממשלת אחדות הסתדרותית. הם רוצים, בסך הכל, נתח כעוגה ההסתדרותית הענקית, שבה אין להם כיום שום חלק, תוך קבלת המערך כ" שותף הבכיר שם.

זהו בריוק הרבר שלא רוצים בו אנשי הסתדרות העובדים-הלאומית. ניצחון, או שותפות ליכודית בשילטון ההסתדרות, תדלל את ערך נכסיהם. כשכליכד הרבה גורמים לא יזיעו למען

יהיה עבורו תחילת הסוף. ההסתדרות המת-מוטטת, על הפסדיה ומיפעליה ההרוסים, מהווה מקור בלתי-נידלה לתעמולת-הבח"י רות של הליכוד נגד המערך, בכל מערכת בחירות. ההמונים שונאים את ההסתדרות, שהיא היום נטל פוליטי, יותר מאשר נכס פוליטי.

לכן הולך היום הליכוד לבחירות להסתדרות כדי להשיג הישג מצומצם, וחסו-חלילה לא לנצח.

בראש מטה-הבחירות שלו הוצב בני בגין, המורה בשיחות פרטיות, שאינו בריוק מת-

על חרותניקים המסתובכים להם במיסדרונות בניין הוועד-הפועל.

הסיפור הוא שונה לגבי הרור הצעיר בלי-כוד, בעיקר לגבי תושבי עיירות-הפיתוח. אלה גדלו עם ההסתדרות. גם אם הם מתעבים אותה ורואים בה מכל לשילטון המפא"י-ניקי-האשכנזי-המתנשא, הם יודעים שאי-אפשר בלעריה. בישובים יש חשיבות מכרעת לק"פ-החולים, וחברי קופת-החולים הם אוטומטי גם חברי-ההסתדרות.

עם החלטת הוועידה של תנועת-החרות ב-1963 (בהצבעה חשאית, מפחד ניקמת אנשי ההסתדרות הלאומית) להצטרף להסתדרות הכללית ולהקים בה את סיעת "תכלת-לבן", הלכה והתגבשה הסיעה בהסתדרות כטר"י טוריה של השכבות החדשות, המיוזרחיות ב" עיקר, בתנועה. המיסר התנועתי נותר, עד היום, ברובו מנותק מענייני ההסתדרות ומנו"כר להם, זה לא השתנה מהותית גם עם עליית הליכוד לשילטון.

פרט לשינאות העבר יש, כנראה, סיבות נוספות לכך שהליכוד אינו מרכז כוחות לכ"י בוש ההסתדרות.

בעלייהן והתעשיינים במפלגה, שיש להם מישקל ניכר בעיקר בין יוצאי המפלגה הליברלית, מעוניינים שגם להבא תישאר ההסתדרות כפי שהיא כיום.

לכך יש סיבות היסטוריות. הרור הוותיק של התנועה הרוויזיוניסטית גדל והתחנך על שינאה תהומית להסתדרות.

תקופה של טרם הקמת המדינה שימשה ההסתדרות כלי פוליטי מובהק של שילטון מפא"י. לישכות-העבודה, שהיו שייכות או להסתדרות, מנעו עבודה. מבית-ר"ים ומרו"י זיוניסטים. הכוח הכלכלי של ההסתדרות הופעל נגד הימין, וגם אירגון-ההגנה היה קשור בהסתדרות. עם הפילוג בתנועה הציונית בשנות ה-30, הקימה התנועה הרו"י זיוניסטית הסתדרות עובדים משלה הסתדרות העובדים הלאומית, שנועדה להתחרות בהסתדרות הכללית.

קבוצה שהשתלטה על הסתדרות העובדים הלאומית, בראשות אליעזר שוסטק, מנעה מאז והלאה, מתוך אינטרסים שלה, הצטרפות תנועת-החרות להסתדרות הכללית אחרי קום המדינה. עוד לפני כן רחו הרוויזיוניסטים כשאטינפס את הצעתו של בנימין לובוצקי (לימים אליאב), שהיה ממקורבי זאב ז'בוטינסקי, להצטרף להסתדרות. לובוצקי, אביה של הסופרת יעל לוטן, פרש, הקים את "תנועת העם" ולבסוף הצטרף למפא"י.

רור זה גדל על השינאה להסתדרות, ששי"משה בכוחות משרי בירי הרוב המפא"י לפ" גיעה ביריב הרוויזיוניסטי. פעיל בכיר בלי-כוד אמר השבוע: "אני בבחירות האלה לא

לניצח? אלוהים יש שמור!

הליכוד מתנהג כאילו הוא חושש
מבני ניצחון סוחף בהסתדרות.

זוה באמת כך. הנה הסיבות

ג'דעון סער-סרציוסקי

ההסתדרות כיום, בשליטת המערך, בולמת למעשה את ועדי-העובדים, במיוחד כשמ"י שרד-האוצר נמצא בידי איש-מערך. לא קשה לדמיין איזו דמות תהיה לאיגודים המיקצור עיים אם ישלטו בהם אנשי-הליכוד הם יהפכו לאיגודים קיצוניים ומיליטנטיים בהרבה, אמונים על הדמגוגיה הפופוליסטית. משהו בנוסח פרונטיסטי.

לא בעלייהן בליכוד, ואף לא מנהיגיו, שהם כיום גם מנהיגי-המדינה, מעוניינים ב" מהפכה בהסתדרות. במצורת-זאב מתברחים שהיום שבו יכבוש הליכוד את ההסתדרות

מתכוון להיות פעיל. מה לי ולהסתדרות? אין דבר שנוא עלי יותר מהדגל הארום" ותיקי תנועת-ז'בוטינסקי וכלו גם היום, ללא כל קושי, לצטט את מאמרו המפורסם של ז'בוטינסקי, שנכתב בפולין בירי"ש. יא, ברעקען" (כן, לשבור!) הוא הופיע בימים של שיא השינאה בין המתנות. האנשים המהווים את הגרעין הקשה של מחנה שמ"י-ארנס עריין רואים בהסתדרות, בתהיכרתם, מוסד שיש למוחק, לנתק, לשבור או למכור לידיים פרטיות. קשה להאמין שמישהו מהם חלם אי-פעם, שלא במיסגרת חלום-בלהות,

ראשי-מטה בני בגין
יא. ברעקען"א.

המהפך הנוסף, האחרון, בהסתדרות — הוא מ"הסתם לא יקרה.

הליכוד יעלה בכוחו, שמיר שוב יוכל לשאת דברים על התחזקות הליכוד והחלשות המערך, וישראל קיסר ימשיך ללבוש את בגדיה-המלך-הישנים של ההסתדרות.

הליכוד אולי יכול — אבל הפעם לא נראה כליכד שהוא רוצה.